

DEKRET O KOMUNISMU, 1949

Citace textu: Dekret Kongregace Posv. Oficia z 1. 7. 1949 o komunismu

Edice originálního textu: AAS 1949, s. 334; Ehler- Morrall 1958, s. 591-595.

Původ českého překladu: TP

Posvátné nejvyšší kongregaci byly předloženy následující otázky:

- 1) Zda je povoleno stát se členem komunistické strany anebo komunistické strany podporovat.
- 2) Zda je povoleno vydávat, rozšiřovat nebo číst knihy, periodika, noviny nebo letáky, které rozšiřují nauku a praxi komunismu anebo do nich psát.
- 3) Zda je možno věřícím, kteří vědomě a svobodně konali tak, jak je popsáno v bodech 1) a 2), udělovat svátosti.
- 4) Zda věřící, kteří vyznávají materialistické a protikřesťanské nauky komunismu, především ti, kdo je rozšiřují a obhajují, upadají ipso facto jakožto odpadlíci od katolické víry do trestu exkomunikace rezervovanému zvláštním způsobem Apoštolskému stolci.

Nejdůstojnější kardinálové, pověření dbát na víru a mravy vyslechli názory poradců (konzultorů) v plenární kongregaci v úterý 28. června 1949 a rozhodli, aby se odpovědělo takto:

Na první otázku negativně. Komunismus je totiž materialistický a protikřesťanský. Také komunističtí vládcové, i když prohlašují, že nejsou proti náboženství, ve skutečnosti jak svou naukou, tak svými činy prokazují své nepřátelství k Bohu, opravdovému náboženství a k církvi Kristově.

Na druhou otázku negativně. Zákaz totiž vyplývá ze samotného práva (srovnej kán. 1395 Kodexu kanonického práva).

Na třetí otázku negativně. Podle běžné zásady jsou totiž odmítány svátosti těm, kdo nemají nutnou dispozici k jejich přijetí.

Na čtvrtou otázku souhlasně.

Ve čtvrtek 30. téhož měsíce Jeho Svatost Pius papež XII. v průběhu obvyklé audience, v níž přijal důstojného asesora Svatého Oficia, schválil rozhodnutí kardinálů, které mu bylo předloženo a nařídil jeho promulgaci v oficiální sbírce „Acta Apostolicae Sedis“.

Řím, 1. července 1949

Pietro Vigorita

Notář Posvátné nejvyšší Kongregace Svatého Oficia